

VERSLAG VAN DE GEMEENTEAVOND VAN DE PROTESTANTSE GEMEENTE RIJNSBURG, GEHOUDEN OP 14 MAART 2019

1. Opening door de preses

Preses Jeroen Ravensbergen opent de vergadering. Gezamenlijk worden de verzen 1, 4, 6 en 7 van gezang 380 gezongen. Hij leest vervolgens voor uit Romeinen 12: 1-12 over leven naar de wil van God. Vanavond wordt de gemeente bijgepraat over het reilen en zeilen daarvan. Sommige onderwerpen uit ons verleden zijn moeilijk, maar we kijken ook naar de toekomst. Laten we samen met passie aan het werk gaan. Preses gaat voor in gebed.

2. Introductie van Kees Smits, ouderenpastor.

Kees Smits stelt zich aan onze gemeente voor. Hij woont in Nijkerk en is zestig jaar. Samen met Rixt de Graaf vormt hij een team voor het ouderenpastoraat. Hij is begonnen als onderwijzer en heeft daarnaast een studie theologie gedaan. Hij is daarna als pastoraal werker in een verpleeghuis gaan werken. In Nijkerk is hij aan de werk geweest met jongeren en bezig in de missionaire gemeente "De Fontein". Uit de praktijk is gebleken, dat zijn hart bij het ouderenwerk ligt. Hij constateert in Rijnsburg wel wat verschillen tussen mensen van gereformeerde en hervormde afkomst. Hij zit graag stil bij mensen om samen in gesprek te gaan. Verder vertelt hij wat over zijn achtergrond en persoonlijke situatie.

3. Mededelingen

Preses noemt enkele aandachtspunten uit de afgelopen periode:

- De aanstelling van Kees Smits als ouderenpastor;
- Het beroepingswerk: er zijn geen details te melden, maar de beroepingscommissie is druk bezig en maakt vorderingen;
- Communicatie is erg belangrijk, de taakgroep is nu niet goed bezet. Er worden stappen gezet, bijvoorbeeld door het publiceren van verkorte notulen;
- De openstaande vacatures in het vrijwilligerswerk; dit blijft een voortdurende bron van zorg en aandacht. Er wordt een beroep op de gemeente gedaan om hierin mee te denken.

4. Maranathakerk

Wout van Egmond, voorzitter van het College van Kerkrentmeesters, leidt het onderwerp in. In 2011 is de gemeente Katwijk begonnen met de procedure om de Maranathakerk als gemeentelijk monument aan te wijzen. In 2012 is hiertegen bezwaar aangetekend, in 2016 is de aanwijzing gebeurd. De bezwarencommissie heeft de kerk en gemeente verzocht om samen te overleggen. Na een moeizame start heeft dit geleid tot een aantal overleggen over wat men zou willen en wat zou kunnen. Daarover is een rapport verschenen uiteindelijk in januari 2019. Daarvan is een uittreksel gepubliceerd. Eind februari is er weer met de gemeente gesproken over de mogelijkheden. Er is een gezamenlijke ambitie om het pand te behouden en een nieuwe goede functie te geven. Wonen in combinatie met maatschappelijke zorg lijkt de meest kansrijke vorm. Er wordt binnenkort een voorstel geschreven hoe het verder kan gaan. Als voorbeeld kan daarvoor de gevolgde procedure met de Petrakerk zijn. Uiteindelijk komen er dan plannen en biedingen en kan de kerkenraad daarover beslissen. Definitieve besluiten zijn nog niet genomen. Er zijn 19 uiteenlopende reacties over wat er met het gebouw kan gebeuren. De kerk staat leeg en heeft geen functie. Er zijn meer reacties gekomen die het thema "wonen en zorg" beslaan. Er is niet besloten over wat er met het orgel gebeurt. Kunnen we "wonen en zorg" niet als gemeente realiseren? Dat kan onderwerp van discussie zijn. Er zijn geen plannen om de kerk tijdelijk weer als zodanig te gaan gebruiken (bijv. bij verbouwing van de Immanuëlkerk). Wanneer de gemeente Katwijk verder is met de besluitvorming komen we hierop terug in de kerkelijke gemeente. De besprekingen met de gemeente

Katwijk verlopen wat beter: er lijkt ruimte te ontstaan voor veranderingen aan het pand. De preses zegt dat we openstaan voor alle mogelijke suggesties.

5. Immanuëlkerk

Preses memoreert de geslaagde verbouwing van de Voorhof. Het resultaat is prachtig geworden, maar er zijn meer gebouwen, zoals de Immanuelkerk die inmiddels ruim 50 jaar oud is. Ook hierover voert Wout van Egmond het woord. Er wordt nagedacht over deze kerk het beste aangepast kan worden aan de eisen van deze tijd. De aanzet daarvoor moet komen vanuit de taakgroepen en vanuit de gemeente. De opbrengst van de Petrakerk is hiervoor al gereserveerd. Van belang is de vraag: waar willen we als kerk over vijf of tien jaar staan en wat willen we met het gebouw? Er komt een oproep aan de taakgroepen en de gemeente om na te denken over de functie, die de Immanuëlkerk moet krijgen. Daaruit moet een plan voor verbouwing voortvloeien. Hij roept bij deze iedereen op, die mee wil denken zich aan te melden bij de scribe of bij hem. Op de vraag of het beleidsplan niet als kader dient antwoordt Wout dat dit zeker het geval is, het gaat er vooral om wat we met het gebouw willen gaan doen. Preses antwoordt dat er onderscheid gemaakt moet worden tussen missie, visie en beleidsplan. Het beleidsplan staat voor vier jaar vast. We moeten nadenken over hoe we de kerk toekomstbestendig maken voor de komende vijfentwintig jaar. Aan het plan kan iedereen goed meedoen zonder dat je jarenlang aan het vrijwilligerswerk vastzit.

6. Vrijwilligersbeleid

Hierover voert de beleidsouderling Dick van der Vijver het woord. Wij zijn niet zomaar een vereniging: het gaat ergens om. Daar hebt u ook een rol, een verantwoordelijkheid in. In Psalm 84 wordt gesproken over mussen en zwaluwen, zo kan je vrijwilligers typeren. Een mus legt verbinding, zoekt beschutting. Een zwaluw is een trekvogel, zoekt meer de spanning en de uitdaging. Hij vraagt de zaal wie zich als vrijwilliger beschouwt, velen steken hun hand op. Waarom ben je vrijwilliger geworden en in welke soort herken je jezelf. Eén van aanwezigen noemt zich een zwaluw: als je iets wilt veranderen, moet je wat doen. Een ander merkt op dat ze zich een mus voelt, elk gemeentelid heeft verantwoordelijkheid. Dick vraagt of men als vrijwilliger goed is begeleid en ingewerkt. Een antwoord: als Zonnebloem-vrijwilliger moet je groeien en het is dankbaar werk, ze voelt zich gesteund door haar groep. Een ander antwoord: destijds werd ik vanuit een andere gemeente hier erg goed opgevangen door Ed Bergman. Spreker vraagt hoe het afscheid nemen is ervaren. Eén van de aanwezigen heeft dat positief ervaren bij zijn afscheid van het jeugdwerk. Spreker zegt dat er een aantal moeilijk te vervullen vacatures is. Er was daarvoor een keuzecommissie, maar het was niet makkelijk om mensen op iedere functie te vinden. Er zijn veel gaven en talenten binnen de gemeente: een enorm potentieel. Het vrijwilligerswerk verandert: men wil iets doen, maar wel rekening houdend met de thuissituatie en dergelijke. Er zijn heel veel actieve leden. In ons beleidsplan wordt nu niets genoemd over het vrijwilligersbeleid. Er zijn rond de zeshonderd vrijwilligers, een hoog aantal. Als al die vrijwilligers een uur per week besteden, zou dat betekenen dat er zestien mensen voltijds aan het werk zijn. Hij presenteert de verdeling van de vrijwilligers over de verschillende werkgebieden. Er zijn nu heel weinig mensen die zich met communicatie bezighouden, terwijl we dat heel belangrijk vinden. Het gaat om werven, begeleiden en uitzwaaien. Om te werven moet je een goed beeld hebben van er aan mensen beschikbaar is voor de verschillende taken. Bij de begeleiding is het van belang dat we binnen de kerk een veilig klimaat hebben. Dick geeft aan dat het plan is om een werkgroep te creëren die de spil gaat vormen tussen de gemeente en de taakgroepen. Aan de wijken en taakgroepen is gevraagd wat men belangrijk vindt. Wat hebben we nodig, wat missen we? De informatie wordt gebundeld en daar kan de werkgroep mee aan het werk. De expertise van de keuzecommissie kan daarbij worden benut. In de komende kleine kerkenraad zal dit verder worden besproken en de besluitvorming hierover plaatsvinden. Hij roept de aanwezigen op om hieraan mee te doen. Vanuit de zaal wordt de opmerking gemaakt of dit nu persé een werkgroep moet zijn, moet je niet meer het veld in gaan? Je moet het niet overorganiseren? Stel je uitnodigend op. Preses merkt hierover op dat we niet in het oude patroon moeten blijven denken; het gaat erom om het vrijwilligerswerk op een nieuwe manier behapbaar

te maken. De kerkenraad wil graag horen wat hier nodig is. De informatie (databank) die de keuzecommissie heeft vergaard mag niet verloren gaan. Een andere vraag is of je dit niet kan leggen bij de Taakgroep Vorming en Toerusting, die is ingepland om hier een belangrijke rol in te spelen. Deze Taakgroep zal zeker een belangrijke rol moeten spelen.

7. Stand van zaken doopbediening

Preses benadrukt, dat dit thema met en in de gemeente moet worden besproken. Er zijn enkele gespreksavonden en een middag gehouden. Het gaat in de discussie om ongedoopte mensen die belijdenis afleggen, niet over een andere manier van kinderdoop en niet over overdopen. Er zijn nu geen uitspraken van de kerkenraad hierover. Het beeld uit de bijeenkomsten is, dat er ruimte is voor een andere vorm van doopbediening, maar er zijn ook de nodige vragen en zorgen. De kerkenraad is zich hiervan bewust en neemt de gemaakte opmerkingen ter harte. De vervolgstappen zijn:

- De kerkenraad zal zich beraden op basis van een gespreksnotitie;
- Daarna volgen nieuwe gesprekken met de gemeente;
- Afhankelijk daarvan komt het onderwerp terug in de kerkenraad, mogelijk met een voorstel.

Er wordt geen tijdspad aan gekoppeld, vanwege de zorgvuldigheid. Hierover wordt dus voor de komende belijdeniszondag nog niet besloten. Hij roept iedereen op om het gesprek met elkaar te blijven voeren en elkaar vast te houden.

8. Overige vragen

Eén van de aanwezigen merkt op dat we zijn jaren bezig geweest met de fusie en erg met onszelf. Dat is nog steeds zo. Komt het missionaire karakter daardoor niet in het gedrang en onze inzet voor de lokale gemeenschap? Preses antwoordt dat het verlangen bestaat om na de fusie met nieuw elan aan de slag te gaan. Maar het gaat niet allemaal zonder slag of stoot, er is nog rouw over de kerksluitingen en de fusie, dat moeten we verwerken. Maar de kerkenraad wil door met nieuw elan, met meer vrijwilligers. De zorg wordt gedeeld door de kerkenraad. In januari is onder alle ambtsdragers een bezinningsochtend gehouden over een veelkleurige dorpskerk. Als antwoord hierop wordt aangegeven dat het buurtpastoraat in de Kleipetten vorm begint te krijgen. Er wordt de vraag gesteld wat we kunnen doen om de jeugd bij de kerk te betrekken. Uit de aanwezigen komt als antwoord, dat de diensten in de Voorhof veel jeugd en jongeren trekken, in de Boeketdiensten komen wat oudere groepen. Mensen vinden zo hun eigen plek, hij ziet positieve ontwikkelingen in Rijnsburg. Ook komt de vraag of we niet een jongerenpastor zouden moeten benoemen. Preses benadrukt dat we jongeren en ouderen moeten enthousiasmeren. Uit de zaal komt als suggestie, dat je als ouderling kunt vragen of de kinderen bij het huisbezoek aanwezig willen zijn. Verder uit de zaal: er gebeurt veel aan jeugdwerk, zoals bijvoorbeeld in het Jeugdhonk, Friday's Cafe en Connect. We moeten zuinig zijn op onze actieve jongerengroep. Er moet dan ook gesproken kunnen worden over: gebruik en inrichting van gebouwen, avondmaal voor kinderen, vormen van doop. Preses merkt op dat we kerk moeten zijn voor mensen van alle leeftijden.

9. Sluiting

Met het zingen van gezang 192, vers 1, 2, 5 en 6 en het uitspreken van een dankgebed door de preses wordt de bijeenkomst rond 21.45 uur gesloten.